JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
F. G. JACOBS

25 päivänä huhtikuuta 2002 [1]

1. Nyt esillä oleva valitus koskee raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettuja saumattomia putkia tuottavan kahden romanialaisen yrityksen esittämiä kumoamiskanteita, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi [2] ja joissa vaaditaan osittain kumoamaan lopullisten polkumyyntitullien käyttöönottamisesta annettu neuvoston asetus, [3] jota sovelletaan muun muassa kyseisten yritysten tuotteisiin. Nämä kaksi kannetta yhdistettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ja tuottajat esittivät yhdistetyn valituksen, jossa kumpikin väittää, että kyseinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan ja soveltaessaan toimenpiteen toteuttamiseen liittyvää riittävien perustelujen antamisvelvollisuutta. Valittajien väitteitä ja niiden perusteluja on kuitenkin asianmukaista käsitellä erikseen, sillä ne koskevat valituksenalaisen tuomion eri osia.

Petrotub

Asiaa koskeva tosiseikasto

2. Vaikka valitus koskee perusteluvelvollisuutta ja asia on ratkaistava sen perusteella, on hyödyllistä ensiksi selvittää asiaa koskevaa tosiseikastoa eli polkumyyntimarginaalin laskemista "asymmetrisellä menetelmällä" sekä siihen liittyvää "nollaamismenetelmää", joka on kiistanalainen aihe maailmankaupassa.

3. Polkumyyntitoimenpiteitä koskevat yhteisön perussäännökset annettiin uudestaan vuonna 1995 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 384/96 [4] (jäljempänä perusasetus). Säännökset ovat samanlaiset kuin muutkin polkumyyntisäännökset kaikkialla maailmassa, ja niiden keskeinen

1 — Alkuperäinen kieli: englanti.

2 — Yhdistetyissä asioissa T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica v. neuvosto, 15.12.1999 annettu tuomio (Kok. 1999, s. II-3837); jäljempänä valituksenalainen tuomio.

3 — Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Unkarista, Puolasta, Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, asetuksen (ETY) N:o 1189/93 kumoamisesta ja kyseistä Kroatian tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 17 päivänä marraskuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2320/97, EYVL L 322, s. 1 (jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus).

4 — Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1).

sisältö on esitetty 1 artiklassa. Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan "polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa" ja 1 artiklan 2 kohdan mukaan "tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa".

4. Säännösten uusimisen taustalla vuonna 1995 olivat aiempien säännösten [5] puutteet ja ehkä ennen kaikkea Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä käyttöön otettu "vuoden 1994 polkumyyntikoodi". [6]

5. Polkumyyntikoodin 2 artikla koskee polkumyynnin määrittämistä. Koodin 2.4 artiklassa edellytetään, että vientihinnan ja normaaliarvon välillä tehdään oikeudenmukainen vertailu (normaaliarvo on periaatteessa kotimaankaupassa tavanomaisesti veloitettava hinta, mutta jos kyseinen hinta ei ole tiedossa, se voidaan määrittää myös erityisten sääntöjen perusteella). Koodin 2.4.2 artiklassa määrätään, että " — — polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusvaiheen aikana on tavallisesti todettava normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaikkien vertailukelpoisten vientitapahtumien hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai normaaliarvon ja vientihintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan verrata yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos viranomaiset havaitsevat vientihintojen muodostelman, joka poikkeaa merkittävästi eri ostajien, alueiden ja ajanjaksojen kesken, ja jos ne saavat selvityksen siitä, miksi tällaiset eroavaisuudet eivät voi tulla asianmukaisesti huomioon otetuiksi painotettujen keskiarvojen tai liiketapahtumien keskinäisessä vertailussa."

6. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaan sisältyy sama edellytys tasapuolisesta vertailusta, ja 2 artiklan 11 kohdan mukaan "polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa nor-

5 — Ks. perusasetuksen johdanto-osan 32—34 perustelukappale.

6 — Uruguayn kierroksen monenväliset kauppaneuvottelut (1986—1994) — Liite 1 — Liite 1A — Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta (WTO-GATT 1994), EYVL 1994, L 336, s. 103; ks. perusasetuksen johdanto-osan kolmas, neljäs ja viides perustelukappale.

maaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. — — ".

7. Edellä mainitut säännökset ja määräykset ovat pääkohdittain samat, sillä niihin sisältyvät samat kolme laskutapaa, vaikka tilanne, jossa kolmatta laskutapaa voidaan käyttää, määritellään eri tavoin — "jos ne saavat selvityksen siitä, miksi tällaiset eroavaisuudet eivät voi tulla asianmukaisesti huomioon otetuiksi (kahta ensimmäistä tapaa käytettäessä)" eikä "jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi (kahden ensimmäisen menetelmän) avulla". Näin ollen on hyvä tarkastella, mitä nämä kolme eri laskutapaa käsittävät.

8. Tätä tarkoitusta varten voidaan tarkastella joitakin lukuja (jotka ovat täysin kuvitteellisia). Seuraavassa yksinkertaisessa esimerkissä [7] on kyseessä yhteisön ulkopuolisessa maassa toimiva tuottaja, joka vie yhteisöön tuotteensa kahta mallia, malli A:ta ja malli B:tä:

— Malli A:n tapauksessa normaaliarvon painotetuksi keskiarvoksi on saatu 100 useiden kotimaisten liiketoimien perusteella, joiden hinnat vaihtelevat 95:stä 105:een. Kaksi vientitoimea tapahtuu polkumyyntihinnoilla [8] hintaan 80 ja kymmenen polkumyymättömään hintaan 110.

— Malli B:n tapauksessa normaaliarvon painotetuksi keskiarvoksi on saatu 90 useiden kotimaisten liiketoimien perusteella, joiden hinnat vaihtelevat 85:stä 95:een. Kymmenen vientitoimea tapahtuu polkumyyntihinnoilla hintaan 70 ja viisi polkumyymättömään hintaan 100.

9. Kun normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrataan kaiken yhteisöön suun-

7 — Lisätietoja esim. teoksissa Van Bael, Ivo ja Bellis, Jean-François, *Anti-Dumping and other Trade Protection Laws of the EC* (3. painos, 1996), 338—340 kappale, ja Stanbrook, Clive ja Bentley, Philip, *Dumping and Subsidies — The Law and Procedures Governing the Imposition of Anti-dumping and Countervailing Duties in the European Community* (3. painos, 1996), luku 3.4.

8 — Todellisessa laskutoimituksessa toisistaan olisi erotettava noudettuna lähettäjältä -hinta ja cif-hinta, sillä polkumyyntimarginaalit lasketaan vertaamalla noudettuna lähettäjältä -hintoja ja ilmoitetaan prosentuaalisena osuutena cif-vientihinnasta yhteisön rajalla; esimerkistä saadaan kuitenkin yksinkertaisempi, jos cif-hinta jätetään huomioon ottamatta, eikä tästä ole haittaa.

tautuvan viennin painotettuun keskihintaan ("ensimmäinen symmetrinen menetelmä"), saadaan seuraava tulos:

— Mallin A vientihinnan painotettu keskihinta on:

$(2 \times 80) + (10 \times 110) = 160 + 1100 = 1260$

1260 jaetaan 12:lla (vientitoimien kokonaismäärä) = 105

Kun lukua verrataan normaaliarvon painotettuun keskiarvoon eli 100:aan, polkumyyntiä ei ole; kaikkien 12 vientitoimen osalta havaitaan nimittäin "negatiivinen polkumyyntimarginaali" -60,[9] joka on kutakin vientitoimea kohti keskimäärin -5.

— Mallin B vientihinnan painotettu keskihinta on:

$(10 \times 70) + (5 \times 100) = 700 + 500 = 1200$

1200 jaetaan 15:llä (vientitoimien kokonaismäärä) = 80

Kun lukua verrataan normaaliarvon painotettuun keskiarvoon eli 90:ään, kaikkien 15 vientitoimen osalta havaitaan ("positiivinen") polkumyyntimarginaali 150, joka on kutakin vientitoimea kohti keskimäärin 10.

— Kun molemmille malleille lasketaan yhteinen marginaali, negatiivinen polkumyyntimarginaali -60 tasoittaa positiivista polkumyyntimarginaalia 150 niin, että tulokseksi saadaan positiivinen polkumyyntimarginaali 90 eli kutakin vientitoimea kohti 3,33.

10. Hintojen vertailua kunkin liiketoimen osalta koskevaa menetelmää ("toinen symmetrinen menetelmä") käytetään harvoin, joten sen sijaan tarkastelen seuraa-

9 — Ilmoitan polkumyyntimarginaalit tässä todellisina määrinä, vaikka ne tavallisesti ilmoitetaan prosentuaalisena osuutena cif-hinnoista, joita ei ole otettu mukaan näissä esimerkeissä.

vassa normaaliarvon painotetun keskiarvon vertailua yksittäisiin vientihintoihin ("asymmetrinen menetelmä"). Tätä menetelmää käytettäessä laskutapa on seuraavanlainen:

— Mallin A (normaaliarvo = 100) kahden liiketoimen toteuttaminen hintaan 80 saa aikaan positiivisen marginaalin 20 ja kymmenen liiketoimen toteuttaminen hintaan 110 negatiivisen marginaalin 10. Kokonaismarginaali on:

(2 × 20) + (10 × -10) = 40 + -100 = 40 - 100 = -60 (keskiarvo -5).

— Mallin B (normaaliarvo = 90) kymmenen liiketoimen toteuttaminen hintaan 70 saa aikaan positiivisen marginaalin 20 ja viiden liiketoimen toteuttaminen hintaan 100 negatiivisen marginaalin 10. Kokonaismarginaali on:

(10 × 20) + (5 × -10) = 200 + -50 = 200 - 50 = 150 (keskiarvo 10).

— Molemmille malleille laskettu yhteinen marginaali on:

(12 × 20) + (15 × -10) = 240 + -150 = 240 - 150 = 90 (keskiarvo 3,33).

11. Näin ollen näyttää siltä, että edellä esitetyllä kahdella menetelmällä saadaan sama tulos, jos huomioon otetaan kaikki samat sekä polkuhintaiset että polkumyymättömät vientitoimet, kuten olen olettanut. Huomioon otettavien liiketoimien ei ehkä kuitenkaan tarvitse olla samoja molemmissa tapauksissa, sillä ensimmäisen symmetrisen menetelmän todetaan soveltuvan "kaikkiin toisiinsa verrattaviin liiketoimiin", kun taas asymmetrisessä menetelmässä vertaillaan normaaleja keskihintoja "yksittäisiin" vientitoimiin eikä nähtävästi suljeta pois liiketoimia tutkivan tahon valinnanvapautta. Jos tällainen valinta tehdään, on mahdollista, että jotakin polkumyymätöntä vientiä pyritään sulkemaan pois tarkastelusta, jolloin tuloksena on, että positiivinen polkumyyntimarginaali kasvaa eikä laske.

12. Lisäksi laskelmiin voi vaikuttaa niin sanottu nollaamismenetelmä. Se tarkoittaa kaikkien negatiivisten polkumyyntimarginaalien nollaamista sen sijaan, että niillä

tasattaisiin positiivisia polkumyyntimarginaaleja. Kaikkea polkumyymätöntä vientiä käsitellään siis samoin kuin jos vienti olisi tapahtunut normaalihinnoilla.[10] Nollaamismenetelmää sovellettaessa kahdesta edellä mainitusta menetelmästä voidaan saada eri tulokset. Oletan jälleen, että laskelmia sovelletaan kummankin mallin kaikkiin liiketoimiin.

13. Jos nollaamismenetelmää sovelletaan ensimmäistä symmetristä menetelmää käytettäessä:

— Mallin A yhteenlaskettu negatiivinen marginaali -60 muuttuu nollaksi.

— Mallin B yhteenlaskettu positiivinen polkumyyntimarginaali 150 pysyy ennallaan.

— Jos molemmille malleille määritetään yhteinen marginaali kummallekin määritetyn oman marginaalin perusteella, yhteiseksi marginaaliksi saadaan 90:n sijasta 0 + 150 = 150 (keskiarvo kutakin liiketoimea kohti muuttuu 3,33:sta 5,56:ksi).

14. Jos nollaamismenetelmää sovelletaan käytettäessä asymmetristä menetelmää:

— Malli A:

(2 × 20) + (10 × -10) = 40 + -100 = 40 + 0 = 40 (keskiarvo 3,33).

— Malli B:

(10 × 20) + (5 × -10) = 200 + -50 = 200 + 0 = 200 (keskiarvo 13,33).

— Molemmat mallit yhteensä:

(12 × 20) + (15 × -10) = 240 + -150 = 240 + 0 = 240 (keskiarvo 8,89).

10 — Jos polkumyyntitullia kuitenkin sovelletaan, se koskee yhtäläisesti myös polkumyymätöntä vientiä, vaikka perusasetuksen 11 artiklan 8 kohdassa on säädetty tällöin noudatettavasta (vaivalloisesta) menettelystä, jonka mukaan tuojat voivat pyytää kannettujen polkumyyntitullien palautusta, jos ne kykenevät osoittamaan, että polkumyyntimarginaalia on alennettu tai se on poistettu.

15. Näin ollen näyttää siltä, että kun nollaamismenetelmää ei sovelleta, kahdesta edellä mainitusta menetelmästä saadaan sama tulos, jos huomioon otetaan kaikki samat liiketoimet, mutta nollaamismenetelmää sovellettaessa asymmetrisestä menetelmästä saadaan aina suurempi tulos, sillä ensimmäisessä symmetrisessä menetelmässä, jossa lasketaan vientihintojen keskiarvot, negatiiviset polkumyyntimarginaalit on tietyssä määrin otettava huomioon, kun taas asymmetrisessä menetelmässä niitä ei oteta koskaan huomioon. (Tämä tilanne syntyy tietenkin joka tapauksessa ainoastaan silloin, kun polkuhintaista ja polkumyymätöntä vientiä tarkastellaan samanaikaisesti; jos kaikki vienti on tapahtunut polkumyynnillä, negatiivisia marginaaleja ei ole eikä nollaamismenetelmää sovelleta.)

16. Nollaamismenetelmää ei mainita vuoden 1994 polkumyyntikoodissa eikä perusasetuksessa, mutta tuojamaat ja tulliliitot, yhteisö mukaan luettuna, soveltavat sitä yleisesti. Menetelmällä saatavat polkumyyntimarginaalit ovat tavanomaista suuremmat, joten ei ole yllättävää, että viejämaat arvostelevat sitä. Tuojamaat tukevat menetelmää sillä perusteella, että sitä ilman "kohdennettu" polkumyynti saattaisi jäädä kokonaan (kuten edellä mallin A tapauksessa) tai osaksi havaitsematta (kuten edellä mallin B tapauksessa) — kohdennettu polkumyynti tarkoittaa sitä, että viejä myy tietyllä alueella tai tietyllä ajanjaksolla tuotteensa tappiolla, koska hän uskoo pystyvänsä kasvattamaan myyntiään kyseisellä alueella tai ajanjaksolla vaarantamatta myyntiä muilla alueilla tai muina ajanjaksoina.[11]

17. Maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisuelin on käsitellyt nollaamismenetelmää koskevaa erimielisyyttä asioissa, joissa Euroopan yhteisö on ollut asianosaisena. Vuonna 1995 Cotton Yarn -tapauksessa riitojenratkaisuelintä edeltänyt elin näytti hyväksyvän nollaamismenetelmän käytön yhdessä asymmetrisen menetelmän yhteydessä.[12] Vuonna 1997 Bed Linen -tapauksessa sekä paneelin että valituselimen raporteissa sen käyttö tuomittiin selkeästi ensimmäistä symmetristä menetelmää koskevassa tapauksessa,[13] ja näyttää siltä, että yhteisö ei enää

11 — Yhteisöjen tuomioistuin katsoi tarpeelliseksi käyttää näissä tilanteissa erityistä menetelmää asiassa 240/84, Toyoym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987 (Kok. 1987, s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 23 kohta).

12 — GATT:n polkumyyntikomitea, paneelin raportti ADP/137, 4.7.1995 (EC — Imposition of anti-dumping duties on imports of cotton yarn from Brazil), erityisesti 240—252 ja 498—502 kohta. Näyttää kuitenkin siltä, että kyseisessä asiassa tarkastellut perustelut koskivat pikemminkin inflaatiota kuin nollaamismenetelmän perusteita. (Asia koski polkumyyntikoodin edeltävää versiota.)

13 — European Communities — Anti-dumping duties on imports of cotton-type bed-linen from India, paneelin raportti WT/DS141/R, 30.10.2000, erityisesti 6.102 ja 6.117 kohta, sekä valituselimen raportti WT/DS141/AB/R, 8.2.2001, erityisesti 55 kohta.

käytä nollaamismenetelmää symmetrisen menetelmän yhteydessä. [14]

18. Tässä vaiheessa on korostettava, että itse nollaamismenetelmä ei ole tarkastelun kohteena nyt esillä olevassa asiassa, vaikka se saattaakin yhä olla olennainen osa asymmetristä menetelmää sellaisena kuin yhteisö sitä soveltaa, eivätkä neuvosto tai komissio ole kieltäneet, että menetelmää todella käytettiin nyt esillä olevassa asiassa. Nyt esillä olevassa asiassa on sen sijaan ratkaistava, perusteliko neuvosto kanteen kohteena olevassa asetuksessaan asianmukaisesti asymmetrisen menetelmän valintaa, ja erityisesti, oliko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oikeassa todetessaan, että asia oli asianmukaisesti perusteltu. Näitä seikkoja voidaan kuitenkin arvioida pätevämmin, jos menetelmän valinnasta aiheutuvat seuraukset pidetään mielessä.

19. Vielä on tarkasteltava "toista symmetristä menetelmää" — eli yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välistä vertailua kunkin liiketoimen osalta. Tätä menetelmää on vaikeampi kuvata — ja kuten neuvosto ja komissio ovat todenneet, vaikeampi soveltaa —, sillä siinä määritellään yksittäiset kotimaiset liiketoimet, joita voidaan verrata yksittäisiin vientitoimiin. Näin ollen on otettava huomioon muun muassa määrän ja päivämäärän kaltaisia tekijöitä. Kullekin vientitoimelle saatu polkumyyntimarginaali eroaa sen perusteella, minkä kotimaisen liiketoimen kanssa sitä verrataan, joten täydellinen vertailukelpoisuus on erityisen tärkeää. Jos vertailtavuuden edellytys kuitenkin täyttyy, voisi olla todennäköistä, että harjoitetusta polkumyynnistä saataisiin todenmukaisempi käsitys toisen symmetrisen menetelmän avulla kuin kahta muuta menetelmää käyttämällä.

20. Yksittäisistä vertailuista saatuja tuloksia käsiteltäisiin luultavasti pääosin samalla tavalla kuin asymmetrisellä menetelmällä saatuja yksittäisiä tuloksia, ja tässäkin tapauksessa olisi tietenkin mahdollista soveltaa nollaamismenetelmää — vaikka sille ei välttämättä ole yhtä vankkoja perusteita, sillä täysin vertailukelpoisten liiketoimien välisessä vertailussa polkumyynnin ei pitäisi jäädä havaitsematta. Näyttää kuitenkin siltä, että yhteisössä ei koskaan käytetä kyseistä menetelmää, joten tältä osin kuvaus on tehtävä otaksumien perusteella.

14 — Ks. tämän asian osalta lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2398/97 muuttamisesta ja sen Intiasta peräisin olevaan tuontiin soveltamisen keskeyttämisestä 7 päivänä elokuuta 2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1644/2001, EYVL L 219, s. 1; WTO:n päätösten mukaisessa uudelleenarvioinnissa havaittiin alempi polkumyyntimarginaali — ks. johdanto-osan neljäs perustelukappale. Samaa alkuperäistä asetusta on muutettu äskettäin Pakistanista peräisin olevan tuonnin osalta; kuten Intian tapauksessa, tarkistetussa laskennassa havaittiin, ettei Pakistanista peräisin olevassa tuonnissa tapahdu polkumyyntiä (lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2398/97 muuttamisesta ja menettelyn päättämisestä Pakistanista peräisin olevan tuonnin osalta 28 päivänä tammikuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 160/2002, EYVL L 26, s. 1; ks. erityisesti johdanto-osan viides, kuudes ja 13 perustelukappale).

Asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

21. Komissio aloitti 31.8.1996 polkumyynnin vastaisen menettelyn tiettyjen Venäjältä, Tsekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa. Asetuksessa N:o 981/97[15] (väliaikainen asetus) komissio otti käyttöön väliaikaiset polkumyyntitullit muun muassa Petrotubin ja Republican tuonnissa, joita koskevat tullit laskettiin asymmetristä menetelmää käyttäen. Havainnot vahvistettiin, ja neuvosto otti käyttöön lopulliset polkumyyntitullit kanteen kohteena olevassa asetuksessa.

22. Asiassa T-33/98 Petrotub vaati kanteen kohteena olevan asetuksen 1 artiklan kumoamista sitä koskevilta osin. Yhdessä esittämistään kanneperusteista yritys väitti, että neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaa muun muassa jättämällä perustelematta polkumyyntimarginaalin määrittämisessä käytettävän asymmetrisen menetelmän valinnan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsitteli tätä näkökohtaa valituksenalaisen tuomion 104—115 kohdassa seuraavasti:

"104 Kannekirjelmässään kantaja väittää yhteisöjen toimielinten jättäneen muun muassa vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 kohdan vastaisesti selittämättä, miksi normaaliarvon painotetun keskiarvon ja yksittäisten vientitapahtumien hintojen vertailulla saadaan symmetrisiä menetelmiä paremmin selville polkumyynnin todellinen laajuus.

105 Vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusasetuksen säännöksiä on tulkittava vuoden 1994 polkumyyntikoodin valossa (asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, [Kok. Ep. XI, s. I-161,] 30—32 kohta), on kuitenkin niin, että polkumyyntitoimenpiteiltä suojautumista koskevasta järjestelmästä säädetään pelkästään tässä asetuksessa. Vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 kohdassa tarkoitettu velvollisuus selittää, miksi symmetrisillä menetelmillä ei voida saada selville polkumyynnin todellista laajuutta, ei siis sellaisenaan ole sovellettava normi. On kuitenkin todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa ei mainita tämäntyyppistä erityistä selitysvelvollisuutta.

106 Kuitenkin on niin, että siltä osin kuin tämä kanneperuste voidaan ymmärtää siten, että kantaja väittää kanteen kohteena olevan asetuksen perusteluja riittämättömiksi, on muistettava, että

15 — Väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta tiettyjen Venäjältä, Tsekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa 29 päivänä toukokuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 981/97 (EYVL 1997, L 141, s. 36).

perustamissopimuksen 190 artiklassa (josta on tullut EY 253 artikla) määrätyissä perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen tekemän riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviää sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta. Perusteluvelvollisuuden laajuutta arvioitaessa on otettava huomioon asiayhteys ja menettely, jossa kanteen kohteena oleva asetus on annettu, samoin kuin kaikki kyseistä asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. viimeksi asia T-48/96, Acme Industry & Co. Ltd. v. neuvosto, tuomio 12.10.1999, Kok. 1999, s. II-3089, 141 kohta).

107 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kanteen kohteena olevan asetuksen perusteluja on arvioitava ottaen erityisesti huomioon hallinnollisessa menettelyssä kantajalle annetut tiedot ja ne kantajan siinä esittämät huomautukset, jotka koskevat polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi sovellettavaa vertailumenetelmää.

108 Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 28 perustelukappaleessa komissio täsmensi seuraavaa:

'Kunkin tuoteryhmän normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin mukautettuihin yksittäisiin vientihintoihin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Tämä oli välttämätöntä harjoitetun polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseksi, koska vientihintojen rakenteessa oli eri asiakkaiden ja alueiden välillä huomattavia eroja.'

Komissio toisti tämän kantansa 2.6.1997 päivätyssä väliaikaisessa ilmoituksessa.

109 Polkumyyntiä koskevissa 1.7.1997 päivätyissä väliaikaisissa huomautuksissa ja 9.7.1997 pidetyssä kuulemistilaisuudessa kantaja on kiistänyt komission kannan ja väittänyt, että komission olisi pitänyt käyttää symmetristä menetelmää, jossa verrataan normaaliarvon painotettua keskiarvoa kaiken Petrotubin yhteisöön suuntautuneen viennin hintojen painotettuun keskiarvoon. Kantaja on 11.7.1997 päivätyssä kirjeessään lisäksi korostanut, että normaaliarvon painotetun keskiarvon ja sen kaiken yhteisöön suuntautuneen viennin hintojen painotetun keskiarvon vertailulla päädytään polkumyyntimarginaaliin, joka on huomattavasti pienempi kuin komission käyttämällä menetelmällä tulokseksi saatu polkumyyntimarginaali.

110 Komissio täsmensi 19.8.1997 päivätyssä lopullisessa ilmoituksessaan Petrotubin osalta, että vientihinnat vaihtelivat huomattavasti eri ajanjaksoina (elokuusta 1995 huhtikuuhun 1996 kestäneen ajanjakson ja toukokuusta 1996 elokuuhun 1996 kestäneen ajanjakson välillä). Komissio totesi, että kaikkien romanialaisten yhtiöiden osalta menetelmällä, jossa painotettua keskiarvoa verrataan painotettuun keskiarvoon, ja menetelmällä, jossa painotettua keskiarvoa verrataan yksittäiseen liiketoimeen, saatujen polkumyyntimarginaalien ero oli sellainen, että siitä voitiin päätellä, että ensiksi mainitulla menetelmällä ei voitu saada selville polkumyynnin todellista laajuutta.

111 Kantaja esitti 8.9.1997 päivätyissä polkumyyntiä koskevissa lopullisissa huomautuksissaan uudestaan, että polkumyyntimarginaali oli määriteltävä käyttämällä menetelmää, jossa painotettua keskiarvoa verrataan painotettuun keskiarvoon.

112 Kanteen kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleessa neuvosto toteaa seuraavaa:

'Eräs yritys väitti, että polkumyyntimarginaalia ei olisi laskettava vertaamalla painotettuja keskimääräisiä normaaliarvoja kunkin vastaavan ryhmän mukautettuun vientihintaan liiketoimikohtaisesti, vaan vertaamalla painotettuja keskimääräisiä normaaliarvoja painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.

Tämä väite hylättiin sen jälkeen, kun kaikkien romanialaisten yritysten osalta käytettyä menetelmää tarkasteltiin uudelleen ja havaittiin, että

— yhden yrityksen osalta polkumyyntimarginaali pysyi samana riippumatta käytetystä menetelmästä, sillä sen kaikki vienti tapahtui polkumyynnillä,

— kolmen yrityksen osalta havaittiin, että vientihinnat erosivat merkittävästi viennin määräpaikan tai ajankohdan mukaan.

Edellä todettu huomioon ottaen ja perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti menetelmästä, jossa ajankohdan mukaista painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrataan liiketoimikohtaisesti yksittäisiin mukautettuihin vientihintoihin, pidettiin kiinni lopullista määritystä varten.'

113 Näin ollen kanteen kohteena olevassa asetuksessa esitetään syyt, joiden johdosta yhteisöjen toimielimet ovat päättäneet soveltaa kriteeriä, jonka mukaan normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrataan yksittäisten vientitapahtumien hintoihin.

114 Näissä olosuhteissa ja koska kantaja ei ole hallinnollisessa menettelyssä esittänyt mitään erityistä väitettä, jonka johdosta olisi mahdollisesti ollut tarpeen esittää yksityiskohtaisemmat perustelut (ks. asia T-164/94, Ferchimex v. komissio,[16] tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 90 ja 118 kohta), ei voida katsoa, että kanteen kohteena olevaa asetusta olisi perusteltu riittämättömästi siltä osin kuin kyse on siitä, kuinka yhteisöjen toimielimet ovat soveltaneet perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaa.

115 Siltä osin kuin kantaja väittää, että yhteisöjen toimielimet ovat tyytyneet tutkimaan ensimmäistä symmetristä menetelmää (eli menetelmää, jossa painotettua keskiarvoa verrataan painotettuun keskiarvoon) ja että ne ovat jättäneet varmistamatta, saisiko perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitetun jälkimmäisen symmetrisen menetelmän (eli menetelmän, jossa yksittäisiä normaaliarvoja verrataan yksittäisten vientitapahtumien hintoihin) avulla selville harjoitetun polkumyynnin todellisen laajuuden, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kyseessä on erillinen oikeudellinen peruste, joka on esitetty vasta vastausvaiheessa. Tämä peruste on näin ollen jätettävä työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkimatta."

Valitus

23. Petrotub vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja kanteen kohteena olevan asetuksen valittajaa koskevilta osin. Petrotub väittää lähinnä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tuomionsa 114 kohdassa, ja, siltä osin kuin pääasiallisen valitusperusteen tueksi tarvitaan toissijaisia valitusperusteita, että se teki oikeudellisen virheen myös tuomion 105 ja 115 kohdassa. Ennen kuin Petrotub esittää pääasialliset perustelunsa, se tekee kaksi alustavaa huomautusta.

24. Ensinnäkin riittäviin perusteluihin ei tarvitse sisältyä kaikkia asiaan liittyviä yksityiskohtaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, mutta niitä on arvioitava asiayhteyden ja kaikkien asiaa koskevien oikeussääntöjen perusteella. Ei kuitenkaan

16 — P.o. Ferchimex v. neuvosto.

ole riittävää tyytyä viittaamaan tiettyyn säännökseen tai määräykseen tai toistamaan sen sanamuotoa, jos säännökseen tai määräykseen tai niiden sanamuotoon sisältyy oikeudellinen tai tosiseikkojen arviointi, joka on tehtävän päätöksen kannalta keskeinen; toimielimen on ainakin esitettävä säännöksen tai määräyksen ja arvioinnin välinen looginen yhteys, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi varmistaa, että arviointi on suoritettu asianmukaisin perustein eikä toimielin ole ainoastaan tyytynyt viittaamaan omaan tekstiinsä.

25. Toiseksi pelkkä viittaus siihen, että vientihintojen rakenteessa on eri alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja, ei ole itsessään riittävä perustelu. Ennen kuin toimielimet hyödyntävät asymmetristä menetelmää niiden on varmistuttava siitä, että symmetristen menetelmien avulla ei saada selville polkumyynnin tosiasiallista laajuutta, ja niiden on annettava riittävät perustelut loogisen yhteyden luomiseksi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan ja toimielimen päätöksen välille.

26. Petrotubin ensimmäinen pääasiallinen perustelu koskee lähinnä sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että neuvoston antamat perustelut olivat riittävät, jättäen näin ottamatta huomioon sen, että toista symmetristä menetelmää ei ollut tarkasteltu.

27. Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa sallitaan asymmetrisen menetelmän käyttäminen "jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien" — monikossa — "avulla". Näin ollen neuvoston olisi pitänyt perustella kummankin symmetrisen menetelmän käyttämättä jättäminen ennen kuin se sovelsi asymmetristä menetelmää. Vaikka tämä kysymys nousi esiin vastausvaiheessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, velvollisuus voitiin päätellä kannekirjelmään sisältyvästä monikkomuodosta ("menetelmien"), ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi joka tapauksessa pitänyt käsitellä sitä, sillä sen velvollisuutena on soveltaa 2 artiklan 11 kohtaa asianmukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toimi näin ollen virheellisesti jättäessään väitteen tutkimatta valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa ja todetessaan, että perustelut olivat riittävät.

28. Petrotubin toinen, kolmas ja neljäs peruste koskevat valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa esitettyä toteamusta, jonka mukaan päätös käyttää asymmetristä menetelmää oli perusteltu riittävästi, siltä osin kuin tämä toteamus perustuu 108—113 kohdassa esitettyyn tilanteeseen.

29. Valituksenalaisen tuomion 108 kohdassa viitataan väitteeseen, jonka mukaan asymmetrisen menetelmän käyttäminen oli välttämätöntä polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseksi. Ilman lisäselvityksiä tämä viittaus on kehäpäätelmä eikä se näin ollen ole riittävä perustelu.

30. Valituksenalaisen tuomion 110 kohdassa viitataan toteamukseen, jonka mukaan Petrotubin osalta vientihinnat vaihtelivat huomattavasti kahden tarkastellun ajanjakson välillä, ja kaikkien romanialaisten yhtiöiden osalta ensimmäisellä symmetrisellä menetelmällä ja asymmetrisellä menetelmällä saatujen tulosten ero oli sellainen, että siitä voitiin päätellä, että ensiksi mainitulla menetelmällä ei voitu saada selville polkumyynnin todellista laajuutta. Kanteen kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleessa, jota lainataan valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, neuvosto käyttää epäsuorasti perusteena sitä, että asymmetrisellä menetelmällä saatiin aritmeettisesti suurempi tulos. Tämä ei kuitenkaan ollut riittävä perustelu.

31. Nollaamismenetelmää käytetään ainoastaan asymmetrisen menetelmän yhteydessä, joten asymmetrisellä menetelmällä saadaan aina sama tai aritmeettisesti suurempi tulos kuin ensimmäistä symmetristä menetelmää käyttämällä. Jos perusasetuksella olisi ollut tarkoitus ainoastaan soveltaa sitä menetelmää, jolla saadaan suurin aritmeettinen tulos, tämä tarkoitus olisi joko ilmaistu asetuksessa tai mahdollisuutta käyttää ensimmäistä symmetristä menetelmää ei olisi annettu lainkaan.

32. Sanamuodon "jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi" merkitystä ei määritellä perusasetuksessa, mutta se antaa ymmärtää kyseessä olevan muun arvioinnin kuin pelkän aritmeettisen vertailun. Asymmetrisellä menetelmällä voidaan estää "tiettyjä toimenpiteitä, joilla pyritään peittelemään polkumyyntiä vaihtelevilla hinnoilla, jotka toisinaan alittavat ja toisinaan ylittävät normaaliarvon" [17] — tämä tarkoittaa toimintaa, jonka tarkoituksena on varta vasten peitellä polkumyyntiä tai jolle ei ainakaan ole muuta järkevää selitystä. Hintaerot johtuvat kuitenkin yleensä markkinatilanteen muutoksista tai neuvotteluvoiman eroista eri asiakkaisiin nähden, eikä menetelmä ole perusteltu. Sen sijaan kohdennettu polkumyynti oikeuttaisi menetelmän käyttöön nollaamismenetelmän kanssa, niin että muun myynnin negatiivisella polkumyyntimarginaalilla ei peitellä polkumyynnin positiivista marginaalia.

33. Lisäksi polkumyyntikoodin 2.4.2 artiklassa sallitaan asymmetrisen menetelmän käyttäminen ainoastaan, "jos saadaan selvitys siitä", miksi hintaeroja ei voida ottaa asianmukaisesti huomioon kumpaakaan symmetristä menetelmää käyttämällä. Vuonna 1996 Euroopan yhteisöt ilmoittivat WTO:lle, että symmetrisistä menetelmistä poikkeaminen "selitetään asianosaisille ja polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta annetuissa asetuksissa", [18] mikä tarkoittaa sitä, että kyseinen selitys on osa EY 253 artiklassa määrättyä perusteluvelvollisuutta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki siis oikeudellisen virheen

17 — Edellä alaviitteessä 11 mainitussa asiassa 240/84, Toyo ym. v. neuvosto, annetun tuomion 23 kohta.

18 — 4.3.1996, World Trade Organisation G/ADP/W/301, G/SCM/W/309 (tämän valituksen liite V).

valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, kun se ei ottanut huomioon vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 artiklaa.

34. Samassa vuoden 1996 tiedonannossa WTO:lle Euroopan yhteisöt totesivat, että perusasetuksessa käytetyllä ilmaisulla "polkumyynnin tosiasiallinen laajuus", jota ei mainita vuoden 1994 polkumyyntikoodissa, ainoastaan viitataan kohdennettuun polkumyyntiin. Niissä kanteen kohteena olevan asetuksen osissa, joihin sisältyviin perusteluihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tukeutui, ei anneta selitystä sille, kuinka väitetty polkumyynti oli "kohdennettu".

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

35. Ennen kuin Petrotubin väitteiden aineellista sisältöä tutkitaan tarkemmin, on tarkasteltava neuvoston ja komission — joka hyväksyttiin ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia — esittämiä oikeudenkäyntiväitteitä valituksen tutkittavaksi ottamisesta.

36. Voimakkaat oikeudenkäyntiväitteet, joilla kyseiset toimielimet ovat höystäneet vaatimuksensa, voidaan tiivistää seuraavasti. Ensinnäkin Petrotub riitauttaa kanteen kohteena olevan asetuksen aineellisen sisällön riitauttamalla sen perustelut. Toiseksi valittaja jättää useaan otteeseen täsmentämättä, mitä säännöstä se väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen loukanneen. Kolmanneksi valittaja tyytyy pelkästään toistamaan ensimmäisessä oikeusasteessa jo esittämänsä väitteet riitauttamatta valituksenalaisen tuomion oikeudellista arviointia. Neljänneksi valittaja esittää uudelleen perustelun, joka koskee tarvetta perustella, miksi toista symmetristä menetelmää ei ole käytetty, ja joka hylättiin jo ensimmäisessä oikeusasteessa siksi, että se esitettiin liian myöhäisessä vaiheessa. Viidenneksi valittaja perustaa uuden väitteen näyttöön — vuonna 1996 WTO:lle esitettyyn lausuntoon — jota ei esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa, eikä perustele mitenkään aineiston esittämättä jättämistä.

37. Olen näistä väitteistä eri mieltä.

38. Petrotub esittää kaksi ensisijaista vaatimusta. Ne koskevat kanteen kohteena olevassa asetuksessa tehtyjä päätöksiä i) olla soveltamatta toista symmetristä menetelmää ja ii) soveltaa sen sijaan asymmetristä menetelmää. Molempien näkökohtien osalta Petrotub väittää, että kanteen kohteena olevassa asetuksessa oli jätetty pois keskeinen osa perustelujen kulkua, mutta että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi perustelujen olevan riittävät tämän keskeisen osan puuttumisesta huolimatta. Näin ollen Petrotub

väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei itse antanut riittäviä perusteluja antamansa ratkaisun tueksi. Lisäksi valittaja esittää kaksi toissijaista väitettä, joiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, i) että vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 artikla ei sellaisenaan ole sovellettava normi ja ii) että toista symmetristä menetelmää koskevaa Petrotubin kanneperustetta ei voitu ottaa tutkittavaksi, koska se oli esitetty liian myöhäisessä vaiheessa.

39. Nähdäkseni ei ole mitään estettä sille, että näissä väitteissä yksilöityjä valituksenalaisen tuomion tiettyjä kohtia, joiden kumoamista vaaditaan, sekä niiden perustana olevia oikeudellisia syitä pidetään oikeudellisena virheenä. Myönnettäköön, että valittaja ei ole esittänyt väitteitään aivan niin selkeästi kuin voitaisiin edellyttää, mutta tämä ei haittaa kohtuuttomasti yhteisöjen tuomioistuimen tehtävien hoitamista. Siltä osin kuin tarkastellaan neuvoston väitettä siitä, että valittaja riitauttaa perustelut sinänsä eikä niiden riittävyyttä — ja näin ollen itse asiassa kyseenalaistaa toimenpiteen aineellisen sisällön — katson parhaaksi tutkia perustelut yksityiskohtaisesti ennen kuin muodostan käsityksen väitteen luonteesta.

40. Ensimmäisessä oikeusasteessa jo esitettyjen väitteiden "pelkän toistamisen" osalta yhteisöjen tuomioistuin on todellakin vakiintuneesti esittänyt, että valitus, jossa pelkästään kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perustelut ja väitteet, on jätettävä tutkimatta. [19] Tästä ei kuitenkaan näytä olevan kyse nyt esillä olevassa asiassa. Kyseistä ratkaisua on lisäksi sovellettu ennen kaikkea asioissa, joissa väitteessä ei yksilöidä, miltä osin valituksenalaisen tuomion kumoamista vaaditaan, vaan esitetään pelkästään epätäsmällinen lainvastaisuusväite ja viitataan ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyihin väitteisiin tai toistetaan ne. Nyt esillä olevassa asiassa väitetään selvästi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen arviointinsa tietyissä osissa. On oikeutettua varmistaa, että valituksella ei pyritä ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mutta tässä yhteydessä ei pitäisi unohtaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjen perustelujen ja valitusperusteiden välillä täytyy olla paljon päällekkäisyyttä. [20]

41. Petrotub esittää kaksitahoisen väitteen velvollisuudesta perustella toisen symmetrisen menetelmän käyttämättä jättäminen ja erityisesti kanneperusteen tutkittavaksi ottamisesta ensimmäisessä oikeusasteessa: ensinnäkin kanneperuste sisältyi kannekirjelmään eikä sitä näin ollen esitetty liian myöhäisessä vaiheessa, ja toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tutkia kanneperuste joka tapauksessa, sillä se liittyy olennaiseen menettelymääräykseen ja on näin ollen viran puolesta tutkittava seikka.

19 — Ks. viimeksi asia C-351/99 P, Eridania ym. v. neuvosto (Kok. 2001, s. I-5007, määräyksen 36 kohta).

20 — Ks. myös asiassa C-154/99 P, Politi v. Euroopan koulutussäätiö, tuomio 29.6.2000 (Kok. 2000, s. I-5019) 24.2.2000 antamani ratkaisuehdotuksen 29 ja 30 kohta, joihin yhteisöjen tuomioistuin ilmeisesti yhtyi tuomionsa 12 kohdassa.

42. Siitä riippumatta, mikä on oikea näkemys väitteen ensimmäisestä osasta, toinen osa liittyy erottamattomasti väitteen aineelliseen sisältöön. Väitettä ei voida pääasiallisesti hyväksyä, ellei pystytä osoittamaan, että neuvostolta todellakin edellytetään perusteluja siitä, miksi se ei käytä toista symmetristä menetelmää, ennen kuin se voi soveltaa asymmetristä menetelmää. Jos tämä voidaan osoittaa, kyseessä on EY 230 artiklassa tarkoitettu olennaisen menettelymääräyksen rikkominen; yhteisön tuomioistuinten on tutkittava asia viran puolesta [21] ja näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tutkia kanneperuste huolimatta siitä, missä vaiheessa se esitettiin — vaikka en katsokaan, että olisi tapahtunut oikeudellinen virhe, jos kyseinen tuomioistuin ei olisi tutkinut asiaa viran puolesta asiaankuuluvan kanneperusteen puuttuessa. Tässä tilanteessa ehdotan esitetyn väitteen aineellisen sisällön tutkimista jäljempänä.

43. Lisäksi katson, että vuoden 1996 tiedonanto WTO:lle on asiakirja, johon yhteisöjen tuomioistuimen huomio voidaan kiinnittää ilman, että jokin valittajan väitteistä olisi tämän johdosta jätettävä tutkimatta. Valitusperusteena on, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli vääränssä todetessaan, että vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 artikla ei ole sellaisenaan noudatettava normi; yhteisöjen tuomioistuin voi tarvittaessa päättää asiasta viittaamalla ainoastaan kyseiseen artiklaan.

Perusteluvelvollisuus

— Yleistä [22]

44. Petrotubin väitteet koskevat lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotosta tehtyä päätöstä koskevan neuvoston perusteluvelvollisuuden luonnetta ja laajuutta. On riidatonta, että olennaiset perustelut on annettava, mutta yksityiskohtaiset perustelut voidaan jättää antamatta, jos tilanne niin sallii. Ratkaistavana oleva kysymys koskee osaksi rajanvetoa näiden kahden tapausryhmän välillä ja osaksi muodollisesti riittämättömästi perustellun väitteen ja aineelliselta sisällöltään virheellisen väitteen välistä eroa.

45. EY:n perustamissopimuksen 190 artiklassa (josta on tullut EY 253 artikla) määrätään, että

”asetukset ja direktiivit — — samoin kuin päätökset — — perustellaan — — ”. Määräystä sovelletaan näin ollen myös päätöksiin, jotka EY perustamissopimuksen 189 artiklan (josta on tullut EY 249 artikla) mukaan ”velvoittavat kaikilta osiltaan niitä, joille ne on osoitettu”, ja asetuksiin, jotka ”pätevät yleisesti” ja ”ovat kaikilta

21 — Ks. asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998 (Kok. 1998, s. I-1719, 67 kohta) ja asia C-265/97 P, VBA v. Florimex ym., tuomio 30.3.2000 (Kok. 2000, s. 2061, 114 kohta).

22 — Mainio ja ajatuksia herättävä vertaileva tutkimus aiheesta ks. Shapiro, M., ”The giving reasons requirement”, *University of Chicago Legal Forum* 1992, s. 179.

osiltaan velvoittavia ja joita sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa".

46. Yhteisöjen tuomioistuin on tässä suhteessa noudattanut eriteltyä lähestymistapaa määritellessään velvollisuuden laajuutta korostaen samalla tarvetta vahvistaa kaikkia tapauksia koskevat vähimmäisvaatimukset: edellytettyjen perustelujen on määräydyttävä "kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta. Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut perustamissopimuksen [EY 253] artiklassa asetetut vaatimukset, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt". [23]

47. Yhteisöjen tuomioistuin on alusta alkaen katsonut, että yksittäisten toimenpiteiden, kuten päätösten, perustelujen on oltava erityisen kattavat, [24] kun taas oikeudellisten toimenpiteiden, kuten asetusten, osalta riittää, kun todetaan säädöksen antamiseen johtanut kokonaistilanne ja ne yleiset tavoitteet, joihin sillä pyritään. [25] Yleisesti ollaan sitä mieltä, että polkumyyntiasetukset ovat luonteeltaan sekalaisia ja niihin sisältyy useita yksittäisten päätösten piirteitä erityisesti siinä mielessä, että ne koskevat yleensä yksittäisiä nimettyjä asianosaisia, jotka ovat usein (kuten esillä olevassa tapauksessa) osallistuneet toimenpiteen antamiseen johtavaan hallinnolliseen menettelyyn. [26] Jos tilanne on tämä ja asianosaisille on tiedotettu toimenpiteen perusteluista, yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että tämä seikka on otettava huomioon perustelujen riittävyyttä arvioitaessa. [27]

48. Polkumyyntiasetus koskee viejien, joiden tuotteille tulli määrätään, ja niiden kanssa liikesuhteessa olevien tuojien, jotka yleensä osallistuvat hallinnollisiin menettelyihin, lisäksi myös riippumattomia tuojia tai mahdollisia tuojia ja muita saman tuotteen tai muiden tuotteiden yhteisön ulkopuolisia tuottajia, joiden on tärkeää tuntea sallitut hinnoittelustrategiat — ja toisaalta myös vahingon kärsineen yhteisön tuotannonalan toimijoita, jotka haluavat varmistua siitä, että polkumyynnin laajuutta ei ole aliarvioitu. Tapa, jolla yhteisö soveltaa polkumyyntisäädöksiään, on erityisen tärkeä koko kauppaa käyvän maailman kannalta, ja viejät tai yhteisön yritykset pystyvät päättämään riitauttamisen aiheellisuudesta ainoastaan, jos niillä on

23 — Ks. viimeksi asia C-328/00, Weber, tuomio 7.2.2002 (Kok. 2002, s. I-1461, 42 kohta); ks. myös valituksenalaisen tuomion 106 kohta ja polkumyyntitoimenpiteistä äskettäin käsitelty asia T-87/98, International Potash Company v. neuvosto, tuomio 29.9.2000 (Kok. 2000, s. II-3179, 65 kohta).

24 — Ks. esim. asia 24/62, Saksa v. komissio, tuomio 4.7.1963 (Kok. 1963, s. 63, 69 kohta).

25 — Asia 5/67, Beus GmbH, tuomio 13.3.1968 (Kok. 1968, s. 83, 95 kohta).

26 — Ks. esim. asia C-75/92, Gao Yao v. neuvosto, tuomio 7.7.1994 (Kok. 1994, s. I-3141, 26 kohta).

27 — Ks. hieman eri yhteydessä asia C-478/93, Alankomaat v. komissio, tuomio 17.10.1995 (Kok. 1995, s. I-3081, 49 ja 50 kohta).

riittävän tarkka käsitys noudatetusta toimintatavasta. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi katsonut päätöksistä, että perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on muun muassa antaa jäsenvaltioille ja kaikille niille kansalaisille, joita asia koskee, mahdollisuus saada tietoa niistä edellytyksistä, joiden mukaisesti yhteisön toimielin on soveltanut säädöstä, joten jäsenvaltioiden tai adressaattien osallistuminen ennakkotutkintamenettelyyn (jossa ne saavat tietoja perusteluista) ei välttämättä tarkoita, että velvoite on täytetty. [28]

49. Lisäksi polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottomenettely määritellään varsin yksityiskohtaisesti perusasetuksessa, jossa säädetään useista eri vaiheista, jotka käydään läpi tavanomaisessa tilanteessa, sekä erityistilanteissa läpi käytävistä vaihtoehtoisista vaiheista, kun tavanomaisesta menettelytavasta on poikettava.

50. Menettely perustuu lisäksi suurelta osin vuoden 1994 polkumyyntikoodiin, joka sitoo yhteisöä ja josta todetaan erityisesti perusasetuksen johdanto-osassa, että se sisältää "uudet ja yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyyntimarginaalin laskemista — — mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely — — ". Perusasetuksen ja sen perusteella mahdollisesti annettavien asetusten on oltava yhdenmukaiset polkumyyntikoodiin sisältyvien yhteisön kansainvälisten sopimusvelvoitteiden kanssa, joten niitä on tulkittava koodin sanamuodon mukaisesti. [29]

51. Näin ollen perusteluvelvollisuutta on nyt esillä olevassa asiassa tarkasteltava myös vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 artiklan valossa; siinä asymmetrisen menetelmän käyttö sallitaan ainoastaan, "jos saadaan selvitys" siitä, miksi vientihintojen rakenteessa havaittavia eroja ei pystytä ottamaan asianmukaisesti huomioon ensimmäistä tai toista symmetristä menetelmää käyttämällä. Kun käytössä on tällainen kansainvälisen oikeuden väline, on nähdäkseni vaikea uskoa, että kyseisellä selityksellä olisi ollut tarkoitus sallia tutkimusta suorittavan viranomaisen antaa perustelunsa ainoastaan henkilökohtaisesti — eli vielä epäsuoremmin — tutkimukseen osallistuneille asianosaisille.

52. Kyseiset tekijät pikemminkin lisäävät kuin rajoittavat sitä, miten laajasti menettelyssä noudatetut mahdolliset riidanalaiset vaiheet tai tavanomaisesta menettelytavasta poikkeamiset on perusteltava.

28 — Edellä alaviitteessä 24 mainittu asia 24/62, Saksa v. komissio ja asia 294/81, Control Data v. komissio, tuomio 17.3.1983 (Kok. 1983, s. 911, 14 ja 15 kohta).

29 — Ks. valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa mainitussa asiassa Nakajima annettu tuomio, 30 ja 31 kohta.

53. Tiukkojen vaatimusten asettaminen polkumyyntiasetuksessa edellytetyille perusteluille ei ole vastoin sitä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, joka koskee lievempiä vaatimuksia tapauksissa, joissa asianosaiset ovat osallistuneet ennakkotutkintamenettelyyn, jossa niille on annettu täydet perustelut. Se ei myöskään tarkoita sitä kuten neuvosto ja komissio nyt esillä olevassa asiassa väittävät, että viejä voi aluksi olla kiistämättä asiaa ja riitauttaa perustelut vasta kun asetus on annettu. Laillisuusvalvonnan yhteydessä yhteisöjen tuomioistuimelle on ilmoitettava asetuksessa esimerkiksi se, miksi oikeudenkäyntiväitteet on hylätty tai miksi tavanomaista menettelyä ei noudatettu tietyiltä osin; nämä tiedot voivat olla huomattavasti vähemmän yksityiskohtaisia verrattuna selityksiin, jotka on annettava asianosaisille vastauksena niiden väitteisiin, edellyttäen, että tuomioistuin pystyy näiden tietojen perusteella päättämään, onko kyseessä ilmeinen arviointivirhe.

54. Kaikki perusasetuksessa säädetyt yksityiskohtaiset säännöt eivät ole myöskään merkityksellisiä kaikissa tapauksissa. Tietyt menettelyt ovat aina olennaisia, mutta muiden tarpeellisuus riippuu tilanteesta. On esimerkiksi olennaisen tärkeää, että yhteisön toimielimet määrittävät sekä polkumyynnin että yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon, sillä nämä ovat yhdessä niiden välisen syyyhteyden kanssa polkumyyntitullin käyttöönoton perusedellytykset, ja asetuksesta on selvittävä, että niiden olemassaolo ja laajuus on todettu järkevin perustein. Olisi kuitenkin kohtuutonta edellyttää, että kunkin laskutoimituksen kullekin vaiheelle esitetään tueksi kaikki käytetyt luvut tai että tietyssä asiassa tarpeettomien vaiheiden poisjättäminen perustellaan ainoastaan sen takia, että perusasetuksessa ne esitetään mahdollisina vaiheina.

55. Perusasetuksen 2 artiklassa käsitellään polkumyynnin määrittelyä neljän eri otsakkeen alla: A. normaaliarvo, B. vientihinta, C. vertailu ja D. polkumyyntimarginaali ("vertailulla" tarkoitetaan tässä lähinnä lukujen mukauttamista vertailukelpoisuuden varmistamiseksi ja "polkumyyntimarginaalilla" itse vertailutapahtumaa ja sen tulosta). Näitä otsakkeita käytetään yleisesti polkumyyntiasetuksissa ja niitä käytettiin myös nyt esillä olevassa asiassa kanteen kohteena olevassa asetuksessa. Otsakkeet viittaavat tarpeellisen määrittelyn olennaisiin vaiheisiin, ja on riidatonta, että kunkin vaiheen tulokset on perusteltava riittävästi.

56. Koska tavanomainen menettely on määritelty edellä mainitulla tavalla ja ainoastaan tietyissä erityistilanteissa noudatettavat vaihtoehtoiset menettelyt on annettu, vaikuttaa järkeenkäyvältä, ettei erityisiä perusteluja edellytetä tavanomaista menettelyä [30] noudatettaessa, mutta niiden on oltava kattavat, kun

30 — Ks. esim. asia C-315/90, Gimelec ym. v. komissio, tuomio 27.11.1991 (Kok. 1991, s. I-5589, 27 kohta).

menettelystä poiketaan. Viimeksi mainittu tilanne on verrattavissa asiassa Delacre [31] viitattuun tilanteeseen; tässä asiassa annetussa tuomiossa todettiin, että "vaikka päätös, joka on samansuuntainen vakiintuneen päätöskäytännön kanssa, voidaan perustella suppeasti, muun muassa viittaamalla kyseiseen käytäntöön, niin komission on esitettävä päättelynsä nimenomaisesti silloin, kun päätös menee aikaisempia päätöksiä huomattavasti pidemmälle". Lisäksi voidaan pitää järkevänä, että perusteluvelvollisuutta olisi yleisesti sovellettavassa toimenpiteessä tiukennettava, kun sovellettavan laskutavan tiedetään olevan kiistanalainen, kuten nyt esillä olevassa asiassa.

— Nyt esillä oleva asia

58. Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa vahvistetaan tavanomainen vertailuperuste (jompikumpi symmetrisistä menetelmistä) ja poikkeustapauksissa käytettävä peruste (asymmetrinen menetelmä), jos kaksi edellytystä täyttyvät. Jos käytetään tavanomaista perustetta, olen samaa mieltä siitä, että selitystä ei tarvita, ellei sitä ole pyydetty ennakkotutkintamenettelyssä. Poikkeustapausten perustetta käytettäessä mielestäni on kuitenkin selitettävä poikkeaminen tavanomaisesta menettelystä erityisesti osoittamalla, että kaksi edellytystä täyttyvät. Näin on — ainakin jotta yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta — silloinkin, kun menetelmän valintaa ei ole riitautettu, mutta vastaavissa tapauksissa annettavat päätelmät voivat luonnollisesti olla suppeammat kuin tapauksissa, joissa on vastattava oikeudenkäyntiväitteisiin.

57. Perustelujen riittävyys riippuu kuitenkin koko asiayhteydestä. Esimerkiksi "vertailua" käsittelevässä 2 artiklan 10 kohdassa esitetään kymmenen erityyppistä tekijää, joiden perusteella mukautus voidaan tehdä, kuten määräalennukset tai kuljetus- ja luottokustannusten erot. Kun tällaisia tekijöitä ei ole, olisi selvästi kohtuutonta edellyttää selitystä kyseisiä tekijöitä koskevien mukautusten puuttumiselle, ellei tekijöiden ole tutkimusten aikana väitetty olevan olemassa. (Näin ollen kanteen kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 21 perustelukappaleessa annetaan perustelut luottojen, palkkioiden ja kaupan portaan eroja koskevien vaatimusten hylkäämiselle.)

59. Yhdyn myös Petrotubin väitteeseen siitä, että vähimmäisvaatimuksena on oltava enemmän kuin pelkkä edellytysten toistaminen — eli että vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja että harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi symmetristen menetelmien avulla. Tällaisella toistolla ei periaatteessa ole mitään informaatioarvoa eikä siihen sisälly todennettavissa olevia perusteluja menetelmän valinnalle. Tällöin yhteisöjen tuomioistuin ei voi valvoa toimenpiteen laillisuutta eivätkä muut asia-

31 — Asia C-350/88, Delacre v. komissio, tuomio 14.2.1990 (Kok. 1990, s. I-395, 15 kohta); ks. myös asia 73/74, Papiers Peints v. komissio, tuomio 26.11.1975 (Kok. 1975, s. 1491, Kok. Ep. II, s. 535, 31 kohta); vahvistettu äskettäin asiassa C-228/99, Silos e Mangimi Martini, tuomio 8.11.2001 (Kok. 2001, s. I-8401, 28 kohta).

nosaiset pysty varmistumaan olosuhteista, joissa sääntöjä on sovellettu. [32]

60. Valittua asymmetristä menetelmää perustellaan väliaikaisessa asetuksessa siten, että se "oli välttämätöntä harjoitetun polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseksi, koska vientihintojen rakenteessa oli eri asiakkaiden ja alueiden välillä huomattavia eroja". Kanteen kohteena olevassa asetuksessa ensimmäisen symmetrisen menetelmän käyttämistä koskevan edellytyksen noudattamatta jättämistä on perusteltu sillä, että "yhden yrityksen osalta polkumyyntimarginaali pysyi samana riippumatta käytetystä menetelmästä, sillä sen kaikki vienti tapahtui polkumyynnillä" ja että "kolmen yrityksen osalta havaittiin, että vientihinnat erosivat merkittävästi viennin määräpaikan tai ajankohdan mukaan".

61. Ovatko nämä perustelut riittävät suhteessa asiayhteyteen ja asiaa koskeviin oikeussääntöihin?

62. Väliaikaiseen asetukseen ei sisälly tietoja tosiseikoista, joiden perusteella komissio teki valintansa, joten sillä ei voida selventää kanteen kohteena olevan asetuksen kohtia, jotka eivät ole juurikaan sen informatiivisempia. Ainoa lisätieto, joka voidaan *päätellä* jälkimmäisen asetuksen sanamuodosta — ja joka tulee selvästi ilmi valituksenalaisen tuomion 110 kohdassa mainitusta komission lopullisesta ilmoituksesta —, on se, että ensimmäisen symmetrisen menetelmän katsottiin olevan riittämätön polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden ilmaisemiseen, sillä siitä saatiin tulokseksi alempi polkumyyntimarginaali. (Huomautettakoon tässä, että kanteen kohteena olevassa asetuksessa ainoa *selvästi* annettu uusi perustelu — jonka mukaan menettelyn valinta ei vaikuttanut tulokseen yhden yrityksen tapauksessa — olisi itse asiassa katsottava syyksi siihen, että tavanomaisesta vertailuperusteesta *ei ole* syytä poiketa.)

63. Ensi näkemältä kanteen kohteena olevaan asetukseen ei näin ollen sisälly toteamusta, jonka perusteella yhteisöjen tuomioistuin tai muut asianosaiset pystyisivät varmistumaan asymmetrisen menetelmän käytön perusteluista. On kuitenkin tutkittava ne kolme erityiskysymystä, joiden tapauksessa edellytettiin tai on voitu edellyttää riittäviä perusteluja. Kuinka kattavat perustelut on annettava näissä tapauksissa ja annettiinko tällaiset perustelut, kun otetaan huomioon asiayhteys kokonaisuudessaan?

a) Toisen symmetrisen menetelmän tarkastelu

64. Kanteen kohteena olevassa asetuksessa ei perustella toisen symmetrisen menetel-

32 — "Vanhempien viimeisenä keinonaan käyttämä tunnettu perustelu 'Koska minä sanon niin' ei tee vanhemman käskystä ymmärrettävää lapselle tai kenellekään muulle" (vapaa käännös); ks. edellä alaviitteessä 22 mainittu teos Shapiro, s. 192 ja 193.

män käyttämättä jättämistä. Lisäksi näyttää olevan riidatonta, että ennakkotutkintamenettelyssä perusteluja ei annettu eikä pyydetty. On pohdittava, olisiko menetelmän käyttämättä jättäminen kuitenkin pitänyt perustella, sillä perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa ja vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 artiklassa annetaan ymmärtää, että asymmetristä menetelmää voidaan käyttää ainoastaan, jos kumpikaan symmetrisistä menetelmistä ei sovellu käytettäväksi.

65. Mielestäni perustelut olisi pitänyt antaa.

66. Neuvosto ja komissio ovat väittäneet, että ne voivat vapaasti valita symmetristen menetelmien välillä, koska ei ole määritelty, kumpaa symmetrisistä menetelmistä on käytettävä missäkin tilanteessa. Tästä olen samaa mieltä. En kuitenkaan hyväksy toimielinten päätelmiä siitä, että on riittävää selittää, miksi symmetrinen menetelmä oli epätyydyttävä, jotta voidaan siirtyä käyttämään asymmetristä menetelmää. Toimintatapa ei yksinkertaisesti ole yhdenmukainen säädösten ja määräysten logiikan tai sanamuodon kanssa, sillä niissä sallitaan selvästi asymmetrisen menetelmän käyttö ainoastaan, jos "polkumyynnin tosiasiallinen laajuus" ei käy ilmi tai vientihintojen rakenteen eroavaisuudet eivät voi tulla "asianmukaisesti huomioon otetuiksi" kumpaakaan symmetristä menetelmää käyttämällä.

67. Lisäksi toimielimet ovat todenneet, että toista symmetristä menetelmää ei käytetä koskaan — eikä varsinkaan nyt esillä olevassa asiassa — sillä sitä pidetään yleisesti epäkäytännöllisenä ja mielivaltaisena, kuten valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa huomautetaan. Tämä voi olla totta, ja menetelmä voi olla selvästi epäkäytännöllinen useissa tapauksissa, mutta siitä on määrätty ja säädetty vuoden 1994 polkumyyntikoodissa ja perusasetuksessa, joten täytyy olla tilanteita, joissa sitä pidetään sopivana. Komissio ilmoitti suullisessa käsittelyssä, että muutamat harvat maat, kuten Uusi-Seelanti, käyttävät toista symmetristä menetelmää vakiintuneesti tai perinteisesti. Jos näin on, menetelmän käyttämättä jättäminen on mielestäni perusteltava riippumatta siitä, kuinka ilmeinen perustelu yhteisön toimielinten mielestä saattaa olla — jos asiaan nyt yleensä kiinnitetään mitään huomiota, kuten tarpeen olisi.

68. Merkityksellistä nyt esillä olevan asian kannalta ei myöskään ole se, ettei Petrotub pyytänyt selitystä ennakkotutkintamenettelyssä. Polkumyyntimarginaalin määrittäminen on keskeinen osa menettelyä, ja mahdollinen poikkeaminen tavanomaisesta vertailuperusteesta marginaalia määritettäessä on perusteltava. Nyt esillä olevan asian olosuhteissa selitys olisi voinut olla suppea, mutta se olisi kuitenkin pitänyt antaa.

69. Näin ollen olen sitä mieltä, että neuvosto ei perustellut riittävästi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetystä tavanomaisesta vertailuperusteesta

poikkeamista, kun se ei selittänyt, miksi toista symmetristä menetelmää ei voitu käyttää. Koska tällaisten perustelujen antaminen on olennainen menettelymääräys, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tutkia tämä kysymys huolimatta siitä, missä vaiheessa menettelyä se otettiin esille.

b) Huomattavan vientihintojen rakenteen olemassaolo

70. Perusasetuksen mukaan toinen edellytys tavanomaisesta vertailuperusteesta poikkeamiselle on se, että "vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden ja ajanjaksojen välillä huomattavia eroja". Jotta yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta ja jotta kaikille asianosaisille (maailmankaupassa) voitaisiin antaa mahdollisuus varmistua niistä olosuhteista, joissa yhteisö soveltaa polkumyyntisääntöjään, asetuksessa, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitullit asymmetrisellä menetelmällä lasketun polkumyyntimarginaalin perusteella, on periaatteessa perusteltava, kuinka hintaeroja sisältävän rakenteen olemassaoloon päädyttiin. Kuten edellä mainitsin, mielestäni pelkkä rakenteen olemassaolon toteaminen ei riitä.

71. Kanteen kohteena olevassa asetuksessa ei kuitenkaan anneta tällaista toteamusta kattavampaa selitystä. Lisäksi toteamus, jonka mukaan "kolmen yrityksen osalta havaittiin, että vientihinnat erosivat merkittävästi viennin määräpaikan tai ajankohdan mukaan" ei ole sama kuin väliaikaisen asetuksen toteamus, jonka mukaan "vientihintojen rakenteessa oli eri asiakkaiden ja alueiden välillä huomattavia eroja". Se, että väliaikaisen ja lopullisen asetuksen antamisen välisenä aikana havaittiin hintojen merkittävää vaihtelua eri ajankohtina, on prima facie perusteltava.

72. Mielestäni kanteen kohteena olevan asetuksen perustelut olivat näin ollen puutteelliset myös tältä osin. Petrotub ei kuitenkaan ottanut tässä yhteydessä esille perustelujen riittämättömyyttä ensimmäisessä oikeusasteessa [33] eikä se ole tehnyt niin valituksessaankaan. Tässä tilanteessa ja koska perustelut ovat mielestäni puutteelliset muilta osin, en pidä välttämättömänä yhteisöjen tuomioistuimen ratkaista asiaa tältä osin. [34]

c) Polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selville saaminen

73. Toinen kahdesta välttämättömästä ja kumulatiivisesta edellytyksestä tavanomaisesta vertailuperusteesta poikkeamiselle on se, että "harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi" tavanomaisen perusteen avulla.

33 — Sen sijaan se vetosi ilmeiseen arviointivirheeseen (ks. ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kannekirjelmän 55 kohta ja valituksenalaisen tuomion 122—128 kohta).

34 — Ks. kuitenkin 79 kohta jäljempänä.

74. Sen perusteella, mitä neuvosto on vaatimuksissaan ja suullisessa käsittelyssä todennut, tärkein syy siihen päätelmään, että polkumyynnin todellinen laajuus ei käy ilmi symmetristä menetelmää käyttämällä, näyttää olleen se, että ensimmäisellä symmetrisellä menetelmällä saatiin huomattavasti alempi polkumyyntimarginaali kuin asymmetrisellä menetelmällä, eikä muita syitä ilmeisesti ole annettu missään vaiheessa.

75. Mainittua syytä ei ole ilmoitettu selvästi kanteen kohteena olevassa asetuksessa, mutta toteamuksesta, jonka mukaan "yhden yrityksen osalta polkumyyntimarginaali pysyi samana riippumatta käytetystä menetelmästä" voidaan päätellä, että sillä perustellaan, miksi vaatimus siitä, että ensimmäistä symmetristä menetelmää olisi pitänyt käyttää, on hylätty; tämä voidaan päätellä selkeämmin komission lopullisessa ilmoituksessaan tekemästä toteamuksesta, jonka mukaan kahdella menetelmällä saatujen polkumyyntimarginaalien ero oli sellainen, että siitä voitiin päätellä, että ensimmäisellä menetelmällä ei voitu saada selville polkumyynnin todellista laajuutta.

76. Lisäksi on selvää, että neuvosto ja komissio katsovat molemmat, että kahdella menetelmällä saatujen polkumyyntimarginaalien ero on pätevä perustelu. Näin ollen niiden mielestä täydelliset, ja tällöin pakostakin riittävät, perustelut tältä osin annettiin. Toimielimet katsovat lisäksi, että Petrotub itse asiassa riitauttaa perustelujen pätevyyden niiden riittävyyden sijaan.

77. Näkemys voi olla puolustettavissa täysin muodollisesta näkökulmasta. Perustelujen riittävyyden ja niihin sisältyvän arvioinnin pätevyyden välinen raja ei kuitenkaan ole täysin selvä muodollisesti katsoen. Jos tavanomaisesta laskentaperusteesta poikkeamista ei perustella lainkaan, EY 253 artiklassa asetettua velvollisuutta on selvästi laiminlyöty. Kuitenkin se, että yksinomaan todettaisiin, että komission tietokoneohjelman avulla päädyttiin siihen tulokseen, että asymmetristä menetelmää oli käytettävä, kyseessä olisi myös laiminlyönti, sillä taaskaan ei pystyttäisi varmistumaan siitä, oliko tavanomaisesta perusteesta poikkeaminen oikeutettua. Vaikka muodollinen perustelu on annettu, tässä tilanteessa olisi kuitenkin riitautettava perustelujen riittävyys eikä niihin sisältyvän arvioinnin pätevyys.

78. Mielestäni sama koskee myös pelkkää toteamusta siitä, että ensimmäisellä symmetrisellä menetelmällä saadaan huomattavasti pienempi tulos kuin asymmetrisellä menetelmällä. Jos yhdellä menetelmällä "harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus" käy ilmi ja toisella ei, on selvää, että jälkimmäisellä menetelmällä saatu tulos on pienempi. Päinvastainen taas ei välttämättä ole totta; kahdesta tuloksesta suurempi ei välttämättä ole oikea, * sillä voi olla, ettei menetelmä yksinkertaisesti sovi nyt esillä olevaan tilanteeseen.

* — Alkutekstissä ollut huomautus ei koske suomenkielistä toisintoa.

79. Tässä suhteessa voi olla merkityksellistä — kuten ilmeisesti aina on — että jos nollaamismenetelmää käytetään asymmetrisen menetelmän kanssa, menetelmästä saadaan automaattisesti suurempi tulos, kun laskutoimituksessa otetaan huomioon joitakin liiketoimia, joiden polkumyyntimarginaali on negatiivinen. [35] Yksistään se, että joidenkin liiketoimien polkumyyntimarginaali on negatiivinen, ei kuitenkaan välttämättä tarkoita, että on tapahtunut kohdennettua polkumyyntiä, joten tätä tarkoitusta varten on myös ilmoitettava, millä perusteella kohdennetun polkumyynnin olemassaoloon päädyttiin.

80. Joka tapauksessa pelkän toteamuksen, että suuremman tuloksen tuottavaa menetelmää on käytetty, perusteella yhteisöjen tuomioistuimen tai jonkin muun tahon ei ole mahdollista päättää, oliko kyseessä mahdollisesti ilmeinen arviointivirhe. Asianmukainen väite ei siis ole se, että käytettiin väärää kriteeriä, kuten neuvosto väittää, vaan se, että perustelut eivät riittäneet sen päättelemiseen, oliko käytetty kriteeri oikea.

81. Koska kanteen kohteena olevassa asetuksessa (tai missään muualla) ei anneta muita syitä, kantani on, että perustelut ovat puutteelliset myös tältä osin.

35 — Ks. edellä 8—20 kohta.

82. Niin muodoin voi olla tarpeetonta pohtia erityisesti sitä, olivatko perustelut, jotka oli todettu puutteellisiksi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan nojalla, sitä myös vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 artiklan perusteella siinä mielessä, että niissä ei selitetty, miksi vientihintojen rakenteessa havaitut erot eivät voineet tulla asianmukaisesti huomioon otetuiksi kumpaakaan symmetristä menetelmää käyttämällä. Edellytys on mielestäni käytännössä hyvin samanlainen kuin velvollisuus ilmoittaa tavanomaisesta vertailuperusteesta poikettaessa, miksi polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käynyt ilmi tavanomaisen perusteen avulla. Joka tapauksessa se, että annettavat perustelut on täsmennetty sekä yhteisön perusasetuksessa että yhteisön kannalta sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa, tekee velvollisuudesta ainoastaan sitovamman.

— Ratkaisuehdotus

83. Näin ollen katson, että kanteen kohteena olevaan asetukseen ei sisältynyt riittäviä perusteluja — joiden perusteella yhteisöjen tuomioistuin olisi voinut valvoa toimenpiteen laillisuutta ja asianosaiset olisivat voineet varmistua niistä olosuhteista, joissa yhteisön polkumyyntisääntöjä sovelletaan — siitä, miksi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti käytettävästä tavanomaisesta vertailuperusteesta poikettiin, erityisesti siksi, että asetuksessa ei perusteltu lainkaan sitä, miksi toista symmetristä menetelmää ei voitu käyttää, ja siksi, ettei siinä annettu todennettavissa

olevia perusteluja siitä, miksi harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei olisi käynyt ilmi symmetrisiä menetelmiä käyttämällä.

rittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin."

Republica

85. Väliaikaisessa asetuksessa ei viitata hyvitysjärjestelyihin romanialaisten tuotteiden normaaliarvon laskemisen yhteydessä. Kyseinen asetus annettiin 29.5.1997, jonka jälkeen komissiossa järjestettiin 9.7.1997 kuulemistilaisuus, jossa Republica esitti valituksenalaisen tuomion 68 ja 69 kohdassa selitetyt huomautukset:

Taustaa, ensimmäisen oikeusasteen menettely, valituksenalainen tuomio

"68 Kantajan mukaan kotimaan myynti, jossa maksuvälineenä käytettiin muuta kuin rahaa, oli noin 24 prosenttia kyseisen tuotteen kotimaisesta myynnistä tutkimusajanjaksona. Kantaja väittää, että suuret asiakkaat, kuten romanialaiset julkisia palveluja tarjoavat yritykset, olivat edellyttäneet hyvitysjärjestelyn käyttämistä, ja tässä yhteydessä käytetty hinta, joka ei ollut neuvoteltavissa, oli huomattavasti normaalia markkinahintaa pienempi. Tätä myyntiä ei näin ollen olisi pitänyt perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan ottaa huomioon normaaliarvon määrittämisessä.

84. Republican valitus koskee kotimaan markkinoiden normaaliarvon laskemista ennen sen vertaamista vientihintoihin polkumyyntimarginaalien määrittämiseksi. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin. Kolmannessa alakohdassa todetaan kuitenkin seuraavaa:

"Sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon mää-

69 Kantaja ei ole maininnut tätä myyntiä kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa, koska sitä ei ollut kehotettu tekemään näin. Se myöntää ottaneensa sellaista myyntiä, jossa maksuvälineenä käytettiin muuta kuin rahaa, koskevan

kysymyksen esille ensimmäisen kerran 9.7.1997 pidetyssä kuulemistilaisuudessa samoin kuin tuossa yhteydessä esittämässään polkumyyntiin liittyviä väitteitä koskevassa tiivistelmässään. Lisäksi asiakirja, jonka otsikkona on Total Value of Compensatory Arrangements (Hyvitysjärjestelyjen kokonaisarvo) ja johon sisältyy luettelo näistä järjestelyistä, on toimitettu komissiolle edellä mainitun tiivistelmän liitteessä. Kantaja on myöhemmin täsmentänyt tämän asiakirjan sisältöä komissiolle 21.7.1997 lähettämässään telekopiossa. — — "

86. Tässä vaiheessa voidaan kysyä, miksi Republica väitti, että hyvitysjärjestelyllä toteutettu myynti olisi jätettävä huomioon ottamatta laskutoimituksessa, sillä kuten edellä lainatuissa tuomion kohdissa todetaan, kyseinen myynti, jonka osuus oli noin 24 prosenttia tuotteen kotimaisesta myynnistä, toteutettiin tavanomaisia markkinahintoja huomattavasti alemmilla hinnoilla. Jos myyntiä ei olisi otettu huomioon, tuloksena olisi ollut suurempi normaaliarvo ja sitä kautta suurempi polkumyyntimarginaali, mikä olisi Republican ilmeisten etujen vastaista. Republican väitteen taustalla olevat seikat eivät siis ole alkuunkaan yhtä selvät kuin Petrotubin väitteen tapauksessa.

87. Neuvosto ehdotti kuitenkin suullisessa käsittelyssä mahdollista selitystä asialle: kyseisen myynnin sulkeminen pois olisi voinut tarkoittaa sitä, että tavanomaisessa kaupankäynnissä ei olisi ollut riittävästi myyntiä normaaliarvon laskemiseksi, jolloin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti olisi pitänyt määritellä aritmeettinen normaaliarvo, mikä olisi voinut olla Republican edun mukaista. Joka tapauksessa neuvosto ei ole väittänyt, että valitusta ei pitäisi ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, ettei ole Republican edun mukaista vaatia kiistanalaisten liiketoimien jättämistä huomiotta.

88. Neuvosto totesi kanteen kohteena olevan, tämän jälkeen annetun asetuksen johdanto-osassa seuraavaa:

"Eräs yritys väitti vasta menettelyn hyvin myöhäisessä vaiheessa (väliaikaista ilmoittamista koskevien huomautusten kuulemisessa), että — — kaikki myynti, jossa maksuvälineenä käytettiin muuta kuin rahaa, olisi jätettävä huomiotta, koska se ei ollut tavanomaista kaupankäyntiä. (Kyseistä väitettä) ei esitetty asianmukaisella tavalla, ei vastauksina kyselylomakkeeseen, ei tarkastuskäyntien yhteydessä eikä missään menettelyn myöhemmässä vaiheessa, kun yritykselle annettiin mahdollisuus tehdä huomautuksia. — — tutkimuksen aikana todettiin, että myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä. Sen vuoksi (väite) hylättiin."

89. Asiassa T-34/98 Republica vaati kanteen kohteena olevan asetuksen kumoa-

mista kantajaa koskevilta osin. Kuten valituksenalaisen tuomion 69—71 kohdassa selitetään, se väitti seuraavaa:

"69— — Pyyntöä siitä, että hyvitysjärjestelyllä toteutettua myyntiä ei otettaisi huomioon normaaliarvoa laskettaessa, ei — — ole esitetty perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa asetettuun määräaikaan nähden liian myöhään.[36]

70 Lisäksi kantaja väittää, että perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan yhteisöjen toimielinten on selvitettävä tutkimuksen aikana suoritettavalla tarkastuksella, onko kotimaisessa myynnissä käytetty hyvitysjärjestelyjä. Jos näin olisi, olisi voimassa olettamus, jonka mukaan myyntiä ei ole toteutettu tavanomaisessa kaupankäynnissä, elleivät yhteisöjen toimielimet osoita, että tällainen yhteys ei vaikuttanut käytettyihin hintoihin.

71 Kun kanteen kohteena olevassa asetuksessa — sen 19 perustelukappaleessa — tyydytään nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa esittämään, että 'tutkimuksen aikana todettiin, että myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä', ilman, että siinä ilmoitettaisiin, olivatko yhteisöjen toimielimet tutkineet, olivatko nämä hyvitysjärjestelyt vaikuttaneet tässä myynnissä käytettyihin hintoihin, mikä niiden edellytetään perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan tekevän, kanteen kohteena olevaa asetusta on kantajan mukaan perusteltu riittämättömästi."

90. Neuvosto väitti, että Republican väite oli esitetty liian myöhäisessä vaiheessa eikä siitä esitetty näyttöä.

91. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 74 ja 75 kohdassa seuraavaa:

"74 On pakko todeta, että kantaja ei ole esittänyt näyttöä eikä toimittanut mitään tietoja, joiden perusteella voitaisiin olettaa, että hyvitysjärjestelyt, joihin se vetoaa ja jotka mainitaan tutkimusajanjaksona hyvitysjärjestelyillä toteutettua myyntiä koskevassa

36 — "Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää"; nyt esillä olevassa asiassa lopullinen ilmoittaminen tapahtui 19.8.1997 (ks. valituksenalaisen tuomion 16 kohta).

asiakirjassa, jonka otsikkona on 'Total Value of Compensatory Arrangements', olisivat vaikuttaneet näissä liiketoimissa käytettyihin hintoihin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytetyllä tavalla.

75 Lisäksi on todettava, että koska kantaja ei ole esittänyt mitään päinvastaista näyttöä, neuvosto on kanteen kohteena olevassa asetuksessa perustellut riittävästi sitä, että se on kieltäytynyt normaaliarvoa määrittäessään jättämästä ottamatta huomioon myyntiä, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, kun se totesi, että 'myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä'."

Valitus

92. Republica vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja kanteen kohteena olevan asetuksen kantajaa koskevilta osin. Se tekee samat alustavat huomautukset kuin Petrotub[37] ja esittää yhden kanneperusteen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tuomionsa 75 kohdassa, jossa se totesi, että kanteen kohteena olevassa asetuksessa oli perusteltu riittävästi sitä, että normaaliarvoa määritettäessä on kieltäydytty jättämästä ottamatta huomioon myyntiä, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana.

93. Kun neuvosto oli hyväksynyt, että kyseessä oli "myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana" ja näin ollen hinnat olivat "sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja", se ei olisi voinut käyttää kyseisiä hintoja normaaliarvon määrittämisessä ilman perusasetuksessa edellytettyä osoitusta siitä, että "tällainen yhteys ei vaikuttanut käytettyihin hintoihin". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki siis virheen todetessaan, että neuvoston perustelut olivat riittävät, koska " — — kantaja ei ole esittänyt näyttöä eikä toimittanut mitään tietoja, jonka perusteella voitaisiin olettaa, että hyvitysjärjestelyt — — olisivat vaikuttaneet näissä liiketoimissa käytettyihin hintoihin — — ".

94. Kanteen kohteena olevassa asetuksessa annetussa ainoassa perustelussa, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tukeutui ja jonka mukaan "tutkimuksen aikana todettiin, että myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä", tyydytään toistamaan kyseessä olevan säännöksen sanamuoto eikä sitä voida pitää riittävänä perusteluna. Neuvoston olisi pitänyt selittää ainakin lyhyesti, miksi myynti oli "tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä", mutta se ei antanut edes asi-

37 — Ks. edellä 24 ja 25 kohta.

oissa Nicolet ja Ferchimex [38] hyväksyttyjen lyhyiden perustelujen kaltaista selitystä.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

95. Neuvosto ja komissio katsovat molemmat, että Republican valitusta ei voida ottaa tutkittavaksi lähinnä siksi, että i) siinä ei yksilöidä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiä oikeudellisia virheitä (vaan käsitellään kanteen kohteena olevaan asetukseen sisältyvän arvioinnin aineellista sisältöä), ja siksi, että ii) siinä tyydytään toistamaan jo ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt väitteet.

96. Olen eri mieltä näistä oikeudenkäyntiväitteistä pääasiallisesti samoista syistä kuin Petrotubin [39] tapauksessa. Ensimmäisessä oikeusasteessa Republica väitti, että kanteen kohteena olevassa asetuksessa ei perusteltu riittävästi toteamusta, jonka mukaan kyseessä olleet liiketoimet olivat osa tavanomaista kaupankäyntiä; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi päätelmät riittävinä, koska niissä todettiin, että "myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä", ja että kantaja ei ollut esittänyt näyttöä väitteen kumoamiseksi. Valituksessaan Republica ei ole eri mieltä varsinaisesta havainnosta, mutta Republicalla on mielestäni oikeus väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esittänyt asianmukaisia syitä siihen, miksi perustelut todettiin riittämättömiksi.

Valituksen aineellinen sisältö

97. Neuvosto, jota komissio tukee, katsoo, että kanteen kohteena olevaan asetukseen sisältyneet perustelut olivat riittävät; kyseistä näkökohtaa ei riitautettu hallinnollisessa menettelyssä, ja Republica on väärässä väittäessään, että tekstin ja arvioinnin välinen looginen yhteys on selitettävä. Ei ollut tarvetta antaa lisäsyitä siihen, miksi pääteltiin, että kyseinen myynti oli tavanomaista kaupankäyntiä. Lisäksi johdanto-osan 19 perustelukappaleessa todetaan, että Republican väite hylättiin näytön puuttumisen lisäksi siksi, että se esitettiin liian myöhäisessä vaiheessa menettelyä; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi voinut yksinkertaisesti katsoa, että perustelut olivat riittävät ensimmäisen näkökohdan osalta. Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen varsinaisen päätelmän todettaisiin olevan oikeudellinen virhe, valitus olisi silti hylättävä kannekirjelmän esittämisen myöhäisen ajankohdan vuoksi. Vastauskirjelmässään neuvosto

38 — Asia 203/85, Nicolet, tuomio 26.6.1986 (Kok. 1986, s. 2049, 10 kohta); asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995 (Kok. 1995, s. II-2681, 118 kohta), joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lainasi valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa.

39 — Ks. 38—40 kohta.

väittää, että kanneperuste on perusteeton, koska Republica ei näyttänyt seikkoja toteen hallinnollisessa menettelyssä.

98. Tärkein asianosaisten kesken riidanalainen seikka on niin sanottu todistustaakka, vaikka perusteluvelvollisuus on käsitteellisesti eri tasolla kuin todistus, joka riippuu aineellisesta arvioinnista. On kuitenkin ratkaistava, olisiko neuvosto ollut velvollinen perustelemaan toteamuksensa siitä, että kiistanalainen myynti oli tavanomaista kaupankäyntiä, jos Republica ei olisi osoittanut, että näin ei ole.

99. Petrotubin osalta omaksumani kannan mukaisesti katson, että tällainen velvollisuus oli olemassa. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään normaaliarvon määrittämisen perussäännöistä (normaaliarvo perustuu "viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettavaksi tuleviin hintoihin"). Kolmannen alakohdan mukaisesti kyseessä olevia hintoja "ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin". Kyseessä on siis erityinen poikkeus tavanomaisesta menettelystä, ja sitä on selitettävä enemmän kuin toteamalla yksinomaan, että kyseinen myynti "oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä", sillä tästä ei saada tietoa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, oliko mahdollisesti tapahtunut ilmeinen arviointivirhe; kanteen kohteena olevassa asetuksessa tällaista selitystä ei kuitenkaan annettu.

100. Voidaan kiistatta olettaa, että nyt esillä olevassa asiassa viejien intressit ovat päinvastaiset kuin Republican. Viejät haluavat yleensä toimia kanssaan liikesuhteessa olevien osapuolten kanssa tai hyvitysjärjestelyin, jolloin liiketoimet tapahtuvat todennäköisesti muita liiketoimia halvemmilla hinnoilla; nämä liikesuhteet ja järjestelyt otetaan mukaan normaaliarvon laskemiseen, koska näin saadaan alhaisempi arvo ja myös alhaisempi polkumyyntimarginaali. Tällöin velvollisuus osoittaa, että tavanomaisesta menetelmästä poikkeaminen on perusteltua, kuuluu näin ollen viejälle eikä yhteisön toimielimille. Tässä tilanne on jostain syystä kuitenkin päinvastainen, minkä neuvosto hyväksyy.

101. Yhteisön toimielin pyrkii siis poikkeamaan tavanomaisesta laskentamenetelmästä. Sen on annettava toiminnalleen riittävät perustelut, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta ja asianosaiset voivat varmistua olosuhteista, joissa yhteisön polkumyyntisääntöjä sovelletaan. Jos neuvosto olisi väittänyt ja osoittanut Republican toimi-

neen vilpillisessä mielessä, tilanne olisi ollut erilainen, mutta neuvosto ei ole tehnyt näin, joten on oletettava, että kyse ei ole vilpillisestä mielestä.

102. Tässä tapauksessa ei myöskään näytä olevan näyttöä tai väitteitä siitä, että Republica olisi saanut selitystä missään vaiheessa. Neuvosto on väittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa ainoastaan, että Republican pyyntö jättää liiketoimet ottamatta huomioon esitettiin liian myöhäisessä vaiheessa eikä sitä näytetty asianmukaisesti toteen. Jos kuitenkin oletetaan, että oli oikeutetusti Republican intressien mukaista jättää kiistanalaiset liiketoimet ottamatta huomioon, neuvoston asiana oli perustella tavanomaisesta menetelmästä poikkeaminen, eikä viejä ollut missään vaiheessa velvollinen osoittamaan, miksi tavanomaista menettelytapaa olisi pitänyt noudattaa.

103. Näin ollen sillä, esittikö Republica pyyntönsä liian myöhään alustavassa menettelyssä, ei ole merkitystä.

104. Tästä syystä katson, että kanteen kohteena olevaan asetukseen ei sisälly riittäviä perusteluja — jotta yhteisöjen tuomioistuin voisi valvoa toimenpiteen laillisuutta ja muut asianosaiset voisivat varmistua olosuhteista, joissa yhteisön polkumyyntisääntöjä sovelletaan — sille, miksi perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti normaaliarvon määrittämisessä käytettävästä tavanomaisesta perusteesta poikettiin.

Seuraukset siitä, jos toinen valitus hyväksytään ja toinen hylätään

105. Molemmat valittajat väittävät, että koska (niiden vastalauseista huolimatta) niille määritettiin yksi ainoa polkumyyntimarginaali ja tulli, toista yritystä koskevan polkumyyntimarginaalin toteaminen pätemättömäksi johtaa siihen, että myös toista yritystä koskeva marginaali on todettava pätemättömäksi.

106. Koska katson, että molempien valittajien tekemät valitukset olisi hyväksyttävä erikseen, tätä väitettä ei ole tarpeen tutkia. Jos yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy toisen valittajan tekemän valituksen ja hylkää toisen, valittajien väite on kuitenkin hylättävä yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella, kuten viimeksi on vahvistettu asiassa Nachi Europe. [40]

40 — Asia C-239/99, Nachi Europe, tuomio 15.2.2001 (Kok. 2001, s. I-1197, erityisesti tuomion 22—27 kohta); ks. myös samassa asiassa esittämäni ratkaisuehdotus, erityisesti 36—53 kohta.

Ratkaisuehdotus

107. Koska kanteen kohteena olevaan asetukseen sisältyvät perustelut, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi virheellisesti riittäviksi, ovat kummankin valittajan osalta riittämättömät, valituksenalainen tuomio on kumottava. Yhteisöjen tuomioistuin voi itse antaa asiassa lopullisen tuomion ja kumota kanteen kohteena olevan asetuksen siltä osin, kuin se koskee Petrotubia ja Republicaa. Molemmat valittajat ovat vaatineet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneiden oikeudenkäyntikulujen korvaamista.

108. Näin ollen ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin:

— kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-33/98 ja T-34/98 antaman tuomion

— kumoaa neuvoston asetuksen N:o 2320/97 kantajia koskevilta osin

— velvoittaa neuvoston korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta komissiota, jonka on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.